

Agustín de la Torre

vetlla de cap d'any
2020

INTRODUCCIÓ

Textos de l'encíclica *Fratelli tutti* del papa Francesc.

♪ *El Messies*, Händel, Al·leluia, final part II (Ap 19,6; 11,15; 19,16)

Al·leluia, perquè el Senyor Déu omnipotent regna.
El regne d'aquest món s'ha convertit
en el regne del Senyor nostre i del seu Crist;
i regnarà pels segles dels segles,
Rei de reis i Senyor dels senyors, Al·leluia!

Del capítol 1 - Les ombres d'un món tancat

(n. 54-55)

Malgrat les ombres denses que no convé ignorar, [...] invito a l'esperança, que ens parla d'una realitat que està arrelada en la profunditat de l'ésser humà, independentment de les circumstàncies concretes i els condicionaments històrics en què viu. Ens parla d'una set, d'una aspiració, d'un anhel de plenitud, de vida reeixida, d'un voler tocar les coses grans, allò que omple el cor i eleva l'esperit cap a valors importants, com la veritat, la bondat i la bellesa, la justícia i l'amor. [...] L'esperança és audaç, sap mirar més enllà de la comoditat personal, de les petites seguretats i compensacions que estremen l'horitzó, per obrir-se a grans ideals que fan la vida més bella i digna.

CANT

Que la pau ens acompanyi
per camins de veritat.
Tots els jorns de nostra vida;
pau de Crist ressuscitat.

Cors oberts a l'esperança
d'una nova creació,
oferim la pau als homes
com a signe de l'amor.

Del capítol 2 - Un estrany en el camí

(n. 77)

Cada dia se'ns ofereix una nova oportunitat, una etapa nova. No hem pas d'esperar-ho tot dels qui ens governen, seria infantil. Gaudim d'un espai de coresponsabilitat capaç d'iniciar i generar nous processos i transformacions. Siguem part activa en la rehabilitació i l'auxili de les societats ferides. Avui som davant la gran oportunitat de manifestar la

nostra essència fraterna, de ser uns altres bons samaritans que carreguen sobre seu el dolor dels fracassos, en lloc d'accentuar odis i ressentiments. Com el viatger ocasional de la nostra història [la del bon samarità], només falta el desig gratuït, pur i simple de voler ser poble, de ser constants i incansables en la tasca d'incloure, d'integrar, d'aixecar el caigut, encara que moltes vegades ens vegem immersos i condemnats a repetir la lògica dels violents, dels qui només s'ambicionen a ells mateixos, difusors de la confusió i la mentida. Que altres continuïn pensant en la política o en l'economia per als seus jocs de poder. Alimenterem les coses bones i posem-nos al servei del bé.

CÀNTIC Ez 36,24-28 El Senyor renovarà el seu poble *a dos cors*

Cor I Us prendré d'entre els pobles estrangers,
us aplegaré de tots els països
i us faré venir a la vostra terra.

Cor II Vessaré sobre vosaltres una aigua pura
perquè sigueu purs de tot el que us taca
i us purificaré de tots els vostres ídols.

Cor I Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre;
trauré de vosaltres aquest cor de pedra
i us en donaré un de carn.

Cor II Posaré dins vostre el meu esperit
i faré que seguïu els meus decrets,
que compliu i observeu les meves decisions.

Cor I Habitareu el país que vaig donar als vostres pares.
Vosaltres sereu el meu poble
i jo seré el vostre Déu. Glòria al Pare...

Del capítol 3 - Pensar i gestar un món obert

(n. 91)

Les persones poden desenvolupar algunes actituds que presenten com a valors morals: fortalesa, sobrietat, laboriositat i altres virtuts. Però, per orientar adequadament els actes de les distintes virtuts morals, és necessari considerar també en quina mesura realitzen un dinamisme d'obertura i unió envers altres persones. Aquest dinamisme és la caritat que Déu infon, altrament, potser tindrem només aparença de virtuts,

que seran incapaces de construir la vida en comú. Per això deia sant Tomàs d'Aquino –citant sant Agustí– que la templança d'una persona avara ni tan sols és virtuosa. sant Bonaventura, amb altres paraules, explicava que les altres virtuts, sense la caritat, estrictament no compleixen els manaments «com Déu els entén».

CANT

La pau us deixo, al·leluia, la meua pau us dono, al·leluia,
jo no us la dono pas com el món la dona. Al·leluia.

Del capítol 4 - Un cor obert al món sencer

(n. 143)

Així como no hi ha diàleg amb l'altre sense identitat personal, de la mateixa manera no hi ha obertura entre pobles sinó des de l'amor a la terra, al poble, als propis trets culturals. No em trobo amb l'altre si no posseeixo un substrat on estic ferm i arrelat, perquè des d'allí puc acollir el do de l'altre i oferir-li quelcom veritable, sols és possible acollir el diferent i percebre la seva aportació original si estic afermat en el meu poble amb la seva cultura. Cadascú estima i cuida amb responsabilitat la seva terra i es preocupa pel seu país, així com cadascú ha d'estimar la seva casa perquè no s'ensorri, ja que no ho faran pas els veïns.

SALM 84 PROMESA DE PAU

a dos cors

Antífona La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la justícia i la pau.

Cor I Heu afavorit, Senyor, el vostre país,
i renovat el vostre poble;
heu perdonat als de Jacob totes les culpes,
heu estès un vel sobre els seus pecats,
el vostre enuig s'ha apaivagat,
us heu desdit del vostre rigor. *Antífona*

Cor II Déu, salvador nostre, renoveu-nos;
assereneu-vos i no us enutgeu.
¿Sereu sempre tan sever amb nosaltres,
i a cada generació mantindreu el rigor?

- Cor I ¿És que no ens retornareu la vida
perquè el vostre poble trobi en vós l'alegria?
Senyor, feu-nos veure el vostre amor
i doneu-nos la vostra salvació. *Antífona*
- Cor II Jo escolto què diu el Senyor;
Déu anuncia la pau al seu poble
i als qui l'estimen:
«Que no tornin a ser tan insensats».
- Cor I El Senyor és a prop per salvar els seus fidels,
i la seva glòria habitarà al nostre país.
La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la bondat i la pau. *Antífona*
- Cor II La fidelitat germinarà de la terra
i la bondat mirarà des del cel.
El Senyor donarà la pluja,
i la nostra terra donarà el seu fruit.
- Cor I La bondat anirà al seu davant,
i la pau li seguirà les petjades. Glòria al Pare... *Antífona*

Del capítol 5 - La millor política

(n. 180)

Reconèixer cada ésser humà com un germà o una germana i buscar una amistat social que integri tothom no són meres utopies. Exigeixen la decisió i la capacitat per trobar els camins eficaços que els facin realment possibles. Qualsevol esforç en aquesta línia esdevé un exercici suprem de caritat. Perquè un individu pot ajudar una persona necessitada, però quan s'uneix a altres per a generar processos socials de fraternitat i de justícia per a tots, entra en el camp de la més àmplia caritat, la caritat política.

♪ *El Messies*, Händel, preludi de l'Amén final (Ap 5, 9;12-14)

Digne és l'Anyell que ha estat degollat,
i que amb la seva sang ens ha redimit per a Déu,
de rebre el poder, la riquesa, la saviesa,
la força, l'honor, la glòria i la benedicció.
La benedicció, l'honor i la glòria
al qui seu al setial i a l'Anyell pels segles dels segles.

L'amabilitat és un alliberament de la crueltat que a vegades penetra les relacions humanes, de l'ansietat que no ens deixa pensar en els altres, de la urgència distreta que ignora que els altres també tenen dret a ser feliços. Avui no sol haver-hi ni temps ni energies disponibles per a aturar-se a tractar bé els altres, a dir «si us plau», «perdó», «gràcies». Però de tant en tant apareix el miracle d'una persona amable, que deixa de banda les seves ansietats i urgències per prestar atenció, per regalar un somriure, per dir una paraula que estimuli, per possibilitar un espai d'escolta enmig de tanta indiferència. Aquest esforç, viscut cada dia, és capaç de crear aquesta convivència sana que venç les incomprendiments [...]. Com que suposa valoració i respecte [...] facilita la recerca de consensos i obre camins.

CANT

La pau us deixo, al·leluia, la meva pau us dono, al·leluia,
jo no us la dono pas com el món la dona. Al·leluia.

Els qui perdonen de debò no obliden, però renuncien a ser posseïts per aquesta mateixa força destructiva que els ha perjudicats. Trenquen el cercle viciós, frenen l'avanç de les forces de la destrucció. Decideixen no continuar inoculant en la societat l'energia de la venjança que tard o d'hora acaba recaient una vegada més sobre ells mateixos.

ORACIÓ FINAL DEL SALAT [pregària canònica de l'Islam]

Déu, Tu ets pau.
De Tu neix la pau i cap a Tu va la pau.
Feu que visquem, Senyor nostre, en pau
i que arribem en el teu paradís, domicili de la pau.
Teva és la majestat i la lloança.
Nosaltres escoltem i obeïm.
Concedeix-nos el teu perdó, Senyor,
i que puguem anar cap a Tu.

«Document sobre la fraternitat humana per la pau mundial
i la convivència comuna»

- Cor I En el nom de Déu que ha creat tots els éssers humans
iguals en els drets, en els deures i en la dignitat,
i els ha cridat a conviure com a germans entre ells,
per poblar la terra i difondre-hi els valors del bé,
la caritat i la pau.
- Cor II En el nom de la innocent ànima humana
que Déu ha prohibit matar,
afirmant que qui mata una persona
és com si hagués matat tota la humanitat
i qui en salva una és com si hagués salvat
la humanitat sencera.
- Cor I En el nom dels pobres, dels dissortats, dels necessitats
i dels marginats que Déu ha ordenat de socórrer
com un deure requerit a tots els homes
i de manera particular a cada home acabalat i acomodat.
- Cor II En el nom dels orfes, de les vídues, dels refugiats
i dels exiliats de les seves cases i dels seus pobles;
de totes les víctimes de les guerres, les persecucions
i les injustícies;
dels febles, dels qui viuen en la por,
dels presoners de guerra i dels torturats
a qualsevol part del món, sense cap distinció.
- Cor I En el nom dels pobles que han perdut la seguretat,
la pau i la convivència comuna,
i han esdevingut víctimes de la destrucció,
de la ruïna i de les guerres.
- Cor II En nom de la fraternitat humana
que abraça tots els homes, els uneix i els fa iguals.
- Cor I En el nom d'aquesta fraternitat
colpida per les polítiques d'integrisme i divisió
i pels sistemes de guany insaciable
i les tendències ideològiques odioses,
que manipulen les accions i els destins dels homes.

- Cor II En el nom de la llibertat,
que Déu ha donat a tots els éssers humans,
creant-los lliures i distingint-los amb ella.
- Cor I En el nom de la justícia i de la misericòrdia,
fonaments de la prosperitat i eixos de la fe.
- Cor II En el nom de totes les persones de bona voluntat,
 presents a cada racó de la terra.
- Tots En el nom de Déu i de tot això [...]
assumim la cultura del diàleg com a camí,
la col·laboració comuna com a conducta,
el coneixement recíproc com a mètode i criteri.

♪ *El Messies*, Händel, Amén.

PREGÀRIA A LA MARE DE DÉU

junts

Maria, Mare de l'Esperança, feu-nos valents i esperançats
en el seguiment de Jesús,
fidels a l'Esperit Sant que és Esperit d'amor i de llibertat,
perquè sempre estiguem disposats a sortir a sembrar,
a no apagar cap ble que fumegi,
a rentar els peus dels germans, amb humilitat i misericòrdia.
Que amb la unió de tots, formem una Església viva i missionera,
agermanada en la comunió i en l'anunci joiós de l'Evangelí,
que s'estima i s'esforça per créixer en la fe,
en l'esperança i en la caritat,
i que col·labora a transformar el món
segons l'esperit de les Benaurances.

JOAN-ENRIC VIVES, bisbe d'Urgell

CLOENDA

MONESTIR DE SANT PERE DE LES PUEL·LES
dijous, 31 de desembre de 2020